॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ गृहाग्र्याणां गृहश्रेष्ठानां शृंगाग्रतले प्रासादाग्रभूमौ प्रदीप्तलांगूलेन कृतार्चिर्माला यस्यास्ति सः ॥ ४८ ॥ समुद्रे निर्वापयामास लांगूलप्रक्षेपणेनेतिशेषः ॥४९॥ ५० ॥ नममानः ॥ इतिरामाभि० वा० सुं० चतुःपंचाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ संदीप्यमानामिति ॥ १ ॥ कुत्साचा

भंक्त्वावनंपादपरत्नसंकुलंहत्वातुरक्षांसिमहांतिसंयुगे ॥ दग्ध्वापुरींतांगृहरत्नमालिनींतस्थौहनूमान्पवनात्मजःकपिः ॥ ४३॥ सरा क्षसांस्तान्सुबहूंश्चहत्वावनंचभंक्त्वाद्रुपादपंतत् ॥ विसृज्यरक्षोभवनेषुचाग्निंजगामरामंमनसामहात्मा ॥ ४४ ॥ ततस्तुतंवानरवी रमुख्यंमहाबलंमारुततुल्यवेगं ॥ महामतिंवायुसुतंवरिष्ठंप्रतुष्टुवुर्देवगणाश्चसर्वे ॥ ४५ ॥ देवाश्चसर्वेमुनिपुंगवाश्चगंधर्वविद्याधर पन्नगाश्च ॥ भूतानिसर्वाणिमहांतितत्रजग्मुःपरांप्रीतिमतुल्यरूपां ॥ ४६ ॥ भंक्त्वावनंमहातेजाहत्वारक्षांसिसंयुगे ॥ दग्ध्वालंकापुरीं भीमांरराजसमहाकपिः ॥ ४७ ॥ गृहाग्र्यशृंगाग्रतलेविचित्रेप्रतिष्ठितोवानरराजसिंहः ॥ प्रदीप्तलांगूलकृतार्चिमालीव्यराजतादित्य इवार्चिमाली ॥ ४८ ॥ लंकांसमस्तांसंपीड्यलांगूलाग्निंमहाकपिः ॥ निर्वापयामासतदासमुद्रेहरिपुंगवः ॥ ४९ ॥ ततोदेवाःसगंधर्वाः सिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ दृष्ट्वालंकांप्रदग्धांतांविस्मयंपरमंगताः ॥ ५० ॥ इत्यार्षे० वा० सुं० चतुःपंचाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७ ॥

संदीप्यमानांविध्वस्तांत्रस्तरक्षोगणांपुरीं ॥ अवेक्ष्यहनुमान्लंकांचिंतयामासवानरः ॥ १ ॥ तस्याभूत्समहांस्त्रासःकुत्साचात्मन्यजाय त ॥ लंकांप्रदहताकामंकिंस्वित्कृतमिदंमया ॥ २ ॥ धन्याःखलुमहात्मानोयेबुध्याकोपमुत्थितं ॥ निरुंधंतिमहात्मानोदीप्तमग्निमिवांभ सा ॥ ३ ॥

त्मन्यजायतेत्युक्तां कुत्सामाह ॥ लंकामिति ॥ किंस्वित्कर्मकृतं कुत्सितमेव कृतमित्यर्थः ॥ २ ॥ उक्तं कुत्सितकार्यमूलं कोपइतिनिश्चित्य तद्रहिता न्स्तौति ॥ धन्याइति ॥ दुःखातिशयादेव महात्मपदपौनरुक्त्यं नदोषाय ॥ ३ ॥